

Ze sborových akcí

Út	24. 4.	14:30	setkání starších věkem
Út	24. 4.	16:30	schůzka křesťanské služby
Ne	29. 4.	9:30	bohoslužby, David Balcar
Ne	29. 4.	14:00	dětské vyrábění pro Noc kostelů na faře
Út	1. 5.		Hravá procházka pro děti i dospělé po stopách vinohradské historie v době okupace
Út	1. 5.	14:30	koncert nejen pro starší věkem (Nouzovský-violoncello, Goodmann-klavír)
Ne	6. 5.	9:30	bohoslužby (Ester Čašková)
Út	8. 5.	19:00	schůzka hospodářské komise
Čt	10. 5.	19:00	schůze staršovstva
Ne	13. 5.	9:30	bohoslužby (Ester Čašková)
Út	15. 5.	14:30	setkání starších věkem
Út	15. 5.	19:00	ekumenická biblická hodina (P.Filipi)
Ne	20. 5.	9:30	bohoslužby (Ester Čašková)
Út	22. 5.	14:30	setkání starších věkem
Ne	27. 5.	9:30	Svatodušní neděle, bohoslužby Ester Čašková, VP, křest, sbírka pro Diakonii
Út	29. 5.	14:30	setkání starších věkem

Případné změny v programu po uzávěrce Hroznu lze najít na sborových webových stránkách <http://vinohrady.evangelnet.cz>, které jsou pravidelně aktualizovány.

Po nedělních bohoslužbách

Hrozen vinohradského evangelického sboru vychází přibližně jednou za měsíc. Redakční uzávěrka je vždy 20. každého měsíce. Redakční kruh tvoří *Matěj Cháb, Jana Šarounová a Barbora Uličná*. Jazykové korektury: *Jana Šarounová*. Tiskovou verzi programem $\text{\LaTeX} 2_{\epsilon}$ připravuje *Jan Mach*, internetovou *Jan Šaroun*. Adresa na internetu: <http://vinohrady.evangelnet.cz/hrozen>. Příspěvky, reakce či dotazy posílejte na adresu sboru (Korunní 60, 120 00 Praha 2 – Vinohrady, tel. 224 253 550, e-mail: fsvinohrady@volny.cz) nebo přímo redaktorům. Určeno jen pro vnitřní potřeby vinohradského sboru. **Neprodejné.**

Obsah

Unum necessarium – to jedno potřebné	2
Ukřižování 6. dubna 2012 v Praze	4
Modlitba	5
Reformované hádanky pražské IV.	6

Unum necessarium – to jedno potřebné

Kázání Tomáše Molnára na neděli Estomihi 19. února 2012, Janské Lázně, Trutnov

Text: Lk 10, 38 – 42

Když šel Ježíš s učedníky dál, vešel do jedné vesnice. Tam jej přijala do svého domu žena jménem Marta, ³⁹ která měla sestru Marii; ta si sedla k nohám Ježíšovým a poslouchala jeho slovo. ⁴⁰ Ale Marta měla plno práce, aby ho obsloužila. Přišla k němu a řekla: „Pane, nezáleží ti na tom, že mne má sestra nechala sloužit samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!“ ⁴¹ Pán jí odpověděl: „Marto, Marto, děláš si starosti a trápíš se pro mnoho věcí. ⁴² Je jednoho je třeba. Marie volila dobře. Vybrala si to, oč nepřijde.“

Předložím dva výklady, sestry a bratři, přičemž ten první bude vědomě takovou trochu parodií, vlastně žádný výklad to nebude, jen mé předporozumění. Snad mi to odpustíte. Je to dáno ovšem tím, že tenhle příběh znám od dětství a porozumění či předporozumění se se mnou celoživotně táhne. Nikdy jsem na ten příběh proto nekázal – nechtěl jsem. Byla to věc, a vlastně pořád je, nějak příliš osobní. Je v něm (tedy jen skrze mé předporozumění) pro mne cosi nasládlého a zapšklého – tak trochu „buržoazně prvorepublikového“.

Tak tedy: Ježíš přijde ke svým přátelům. To sice v evangeliu Lukášově není, ale došlo ke spojení Janova vyprávění o Marii a Martě s tímhle. Ačkoli vesnice zde nemá jméno, nám bylo a je jasné, že je to Betánie; Marie s Martou jsou rády, že Ježíš přišel. A zatímco Marta utíká do kuchyně, když mezitím ještě sebrala povalující se prádlo z pohovky a zástěrou setřela

stůl, pravou nohou vysála a levou vytřela, Marie si s nývým pohledem sedne na zem vedle ušáku, ve kterém usedl Ježíš, kdoví, jestli se vyzul z láptí, Marta v kuchyni rychle vaří, smaží, jistě něco delikatesního a pracného, co je nutné udělat alespoň v pěti hrncích a v troubě k tomu. Ví, chudák, že v koupelně je v koši prádlo, které zasychá a zasmrádá, a v druhém koši, který šoupla do ložnice, je ho další halda k žehlení, nehledě na to, že na chodbě praskla žárovka, a až se setmí, sám Ježíš se tam, jda na záchod, přerazí. A Marie s pohledem nýv zastřeným poslouchá ty nekončící, nekonečné řeči Ježíšovy, biblické vývody, ze kterých už i jeho samého brní jazyk, takže aby si ulevil, bude muset říci něco peprného na závěr. Marie sedí u křesla na zemi a poslouchá a poslouchá, možná i klimbne. A Marta je celá schvácená, takže to nevydrží a jde a postěžuje si Ježíšovi v ušáku na tu zasněnou, nerealistickou Marii. Ježíš ji pokará i pochválí najednou: Ach, Marto, ty jsi tak pečlivá, tak starostlivá a trápíš se najednou tolika věcmi. Děkujeme ti. Ale, víš, ta Marie poslouchá mé spasitelné řeči, a tak pochop, že ona zvolila něco lepšího, nebo „také“ něco dobrého. A ty výsledky tvé práce, moc se na ně těšíme, ovšem sníme to, šaty zas ušpiníme, ale Marie si zvolila něco, co nikdy neubude, moje slova.

A taky tak to bylo, že tatínek byl tak trochu Marie a maminka tak trochu Marta. A vůbec, Marie je ušmudlaná intelektuálka, co je trochu cítit, a Marta má mozolnaté ruce od příliš mnoha prací

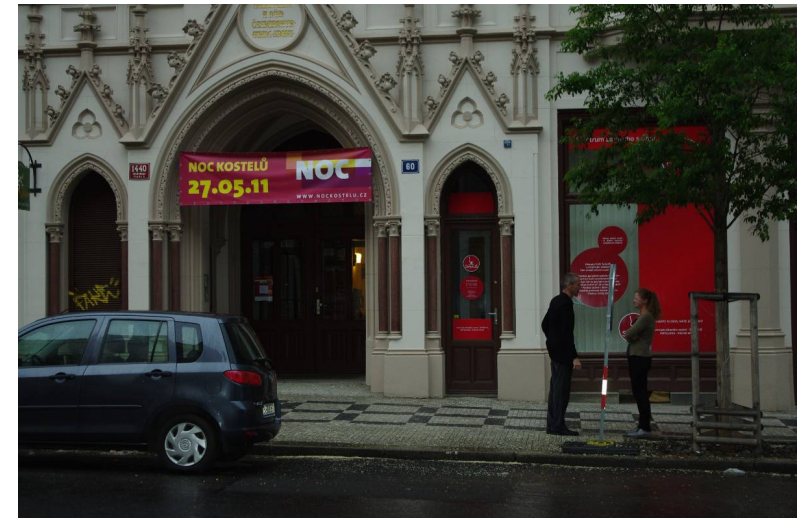
Pozvánka od sborové sestry

13.5. společná návštěva výstavy v kostele u Martina ve zdi – sraz ve 14 hodin na Náměstí Míru. Na uspořádání výstavy se velkou měrou podílí Mikuláš Vymětal a nebude chybět také jeden exponát z našich sborových prostor.

Pozvánka od Heleny a Jarmily

V neděli 29.4. od 14.00 se bude na faře konat výtvarná dílna k dětské části Noci kostelů. Potřeby s sebou: materiál na koláže (zbytky látek, barevných papírů, bavlnek apod.)

Z loňské Noci kostelů. Letošní Noc kostelů proběhne 1.6. i v našem kostele.

Časopis Český bratr spouští samostatné webové stránky www.ceskybratr.cz. V záložce Aktuální číslo bude k nalezení vždy předposlední číslo časopisu. Na webu zdarma jsou už teď k mání i všechna čísla starší. Na pravé straně na-

jdeme jednotlivé rubriky a v nich stěžejní články řazené pod sebou. PŘEDNOSTÍ oproti tištěné podobě je možnost publikovat BAREVNÉ FOTOGRAFIE. Bravo!
zbruk

být plná. Dej, abychom byli pokorní a nepovažovali se za lepší, než jsou ostatní. Prosíme za své bratry a sestry v Iráku, v Číně, za křesťany v Egyptě a v Jižním Súdánu. Buď s nimi.

Prosíme požehnej snahám vyjádřit a žít jednotu, přátelství, které se dovede

obětovat.

Prosíme za tento svět, ať tě chválí za to, že ho nenecháváš propadnout chaosu.

Dej, ať my lidé uneseme darovanou svobodu.

Prosíme, přijď opět ve slávě. Amen

Reformované hádanky pražské IV.

Odpověď na třetí hádanku:

Bývalá Sviňská ulice je dnešní Ječná. Do kamene vytesané zde byly čtyři články Basilejských kompaktát, která vycházela ze čtyř pražských artikul. Podobné desky najdeme v našem sborovém domě.

Hádanka čtvrtá je vlastně dvojotázkou:

1) Jaký dokument je vytesán do kamene při vchodu do našeho sborového domu?

2) Jak daleko bylo v Praze z Jeruzaléma do Betléma?

- a) do 100 m
- b) zhruba 300 m
- c) více než 500 m

K druhé otázce: Ti, kdo by váhali, proč se v Praze Benátky změnilly na Jeruzalém a kdo a proč pražský Jeruzalém založil (zakladatel pražského Jeruzaléma zemřel v Avignonu), najdou malou nápovědu například na jednom z obrazů Muchovy Slovanské epeje nebo na této fotografii.

a nevydrží poslouchat, protože únavou hned usne.

A tak pro ty, kterým to intelektuáliství neseď, založme spolek Marta, co se bude zabývat onou službou, diakonií. Teologii necháme trochu stranou, ať si teologové vedou své řeči.

Tolik mé zakořeněné předporozumění příběhu Martě a Marii.

Teď to tedy zkusme jinak: Netvařme se, že známe Marii a Martu. Nevíme, odkud jsou, a dosud jsme o nich neslyšeli. Bydlí v jakési vesnici, která leží kdesi na Ježíšově cestě do Jeruzaléma. Možná jsme to my a ona ves je naší vsí. Marta je paní domu. Jméno Marta totiž přesně tohle znamená: paní domu, paní domáčí. A tahle Marta, a to není zanedbatelná informace, přijme Ježíše, který je v textu opakovaně nazýván jako Pán – KYRIOS – do svého domu. To byl zásadní krok. Ale jako by u něj zůstalo. Marta vůči Kristu žádný další krok nepodnikne. Jde si totiž po svých. Jako by to bylo přijetí do domu – tedy do života – zcela formální.

Pak je tam její sestra Marie, která si sedne k Ježíšovým nohám. Znovu připomínám, že ani ji neznáme. I to můžeme být my – cesta je otevřená. Připomíná snad ženu hříšnici, co vylila vonný olej na Ježíšovy nohy, a vzbudila tak nevoli šetrílků.

Co poslouchá? Jistě to není nekoenečná biblická hodina, protože tenhle Pán nemluví jako farizeové a zákoníci, ani jako novodobí vykladači, ale mluví jako moc máje. I vůči našim výkladům může být slovo Kristovo v protivě, jeho slova života, totiž celého života, neděleného na službu a poslouchání.

Ale Marta se zabývá něčím jiným. V textu je to popsáno jako mnohá dia-

konie, mnohá služba, ale myslím, že za tím můžeme vnímat příliš mnoho vjemů, příliš mnoho tužeb, příliš mnoho věcí a věcíček, které jsou snad příjemné a dokonce snad i potřebné. Docela moderně chce tahle Marta všechno, takže je z toho celá schvácená. A je to neklid, nepostihnutí ničeho, co ji svírá a nutí k výpadu. Rozumějte, neřeší se tady nutnost zastat v životě mnohé – děti, domácnost, zaměstnání. Neútočí se tady proti těm, kdo místo dlouhých řečí přinesou ke kafi buchtu. Jde tady o něco hlubšího a podstatnějšího – nevztah a roztěkanost, která se mívá se životem. Není to totiž služba, která by byla směřována k Ježíšovi – to překladatelé do textu přidali (Kraličtí přeložili jen: Ale Marta pečlivá byla při mnohé službě.) Je to jen jakási starost pro starost, služba pro službu, která Martu pohlcuje. Její služba není dána vnější nutností, ale vnitřním neklidem srdce a myslí.

Proto Marta zaútočí na Pána. On to je, kdo je atakován. Ty to nevidíš, co já všechno musím a chci, a jak to, že Marie nic a je někde jinde než já. Je podivuhodné, že Mariina soustředěnost, zacílená, je příčinou vzkypění Marty a jejího útoku na Krista.

Odpověď Pána, jak ho nazývá text, není smířlivá, ani pochvalná, obávám se. Je to soud: Marto, jsi starostlivá a zneklidiňuješ se pro mnoho věcí. Ale také jde přeložit: Jsi starostlivá a děšíš mnoha věcmi. A Marie zvolila jedno potřebné – unum necessarium, které jí nikdo nevezme.

Ještě jednou si dovoluji zdůraznit: to není příběh o protikladu teorie a praxe, příběh o protikladu služby a slova, o podcenění praktických činností a povinností a nutností je udělat. Je to příběh o jed-

nom potřebném, o nutnosti chtít jen jedno.

Jestli toto bylo nutné říkat před dvěma tisíci lety, je to, obávám se, nutné říkat dnes stonásobně. Kdo jiný je rozptýlenější, nesoustředěnější, než jsme právě my. Kdo jiný, když i církev přestává chtít jen jedno a chce toho příliš, příliš mnoho služebností a na jedno jediné zapomíná a okřikuje ty, kdo by to snad chtěli. Kdo jiný než právě my, než já sám, jsme takhle rozptýleni tolika a tolika vedlejšími věcmi a to jediné potřebné nevidíme, neslyšíme. Vždyť i tohle kázání, abych se soustředil k jedinému, jsem musel psát od rána do večera a radit se o tom s jinými, aby mi příliš nakonec neporadili. Jedno potřebné, a to jedno potřebné je hotové a lze

to přijmout. Pak bude, a to cituji Písmo, vše ostatní přidáno – hledat království nebes, a to ve všem a všude a vždycky, ať cokoli děláme a kdekoli a kdykoli jsme.

Někdy mám obavu, že i všelijaké naše lidské škorpení mezi sebou – od toho partnerského počínaje – je hořkým plodem naší přetíženosti mnohou službou, která nemá žádnou perspektivu, žádné východisko. A přitom stačí tak málo – chtít jen jedno potřebné a najít to. Zdá se, podle textu, že se to nabízí a je nám to blízko. Překážkou tomu je jen Marta sama, býváme jen my sami.

Přeju sobě i vám, abychom volili unum necessarium – jedno potřebné. Amen

Ukřižování 6. dubna 2012 v Praze

Vypadá to zvláště, divně. Mezi prosklené obchody a turisty se Ježíš, Pilát a Šimon nějak nehodí. Vyčnívají z davu, který spěchá na oběd nebo za pražskými pozoruhodnostmi. Kolem těch tří je ale celkem prázdné, nikdo se neodvážá přijít moc blízko. Pronikavý zvuk bubnů vytváří atmosféru napětí a očekávání. Lidé, které průvod s křížem míjí, se zastavují, uhýbají mu z cesty, otáčejí se, šeptají si. Konečně nějaká podívaná, která stojí zato. Cvaká spousta fotoaparátů. Nějaké děvčátko se nahlas ptá, kdo to je. Babička mu vysvětluje, že to je Ježíš, který byl na Velký pátek ukřižován. Není to vlastně zvěstování?

Napadá mě, že mu musí být zima. My se choulíme v kabátech a čepicích, on jde s odhaleným tělem, vystaven kritice toho, jak vypadá, jaké má svaly, jak se tváří.

Na tržišti je spousta lidí, někteří hubují, že jim průvod s odsouzcem zatarasil cestu a oni musí čekat. Spěchají přece za obchodem a tohle je zbytečné zdržení. Takové věci by se neměly v centru města povolovat. Neochotně uhýbá nákladák s coca-colou. Taxík zatroubí a jede mezi lidmi. Nenecháme se přece vyrušit nějakým Ježíšem. Co je nám do toho, že je Velký pátek?...

Je tu spousta těch, kteří jen zevlují. Ti nic nenamítají, kochají se nezvyklým divadlem. Je zvláštní, že Ježíš nic neříká. Je úplně zticha. Vypadá odevzdaně, pokorně, smířeně. Nese svůj kříž, který se mu zařezává do ramene. Někteří v průvodu jsou smutní. Jako by už kráčeli za rakví, i když odsouzenec ještě žije. Tu a tam vidím kapesník a slzy.

A už jsme tady. Cesta končí, dav se shromáždí do půlkruhu a čeká, co se bude dít. Ježíš došel se svým křížem na místo poprav. Zdá se, že zůstat stát je mnohem těžší, než sem dojít. Lidé jsou zvědaví, co bude dál. Nebude nic. To důležité už bylo. Teď nastává čekání na smrt. Zdlouhavé, pro někoho nudné. Dav po-

malu řídne, lidé se rozcházejí za svými záležitostmi. Zajímavá podívaná skončila. Pod křížem zůstávají jen ti nejvěrnější. A z amplionu se ozve: „Počátek evangelia Ježíše Krista, Syna Božího...“ (Mk 1,1)

Ester Čašková

Modlitba

Z přímluvných modliteb, které zazněly při bohoslužbách v našem sboru

Bože Otče, Synu i Duchu svatý, ty, který jsi mezi nás přišel, s námi chodil a přimlouváš se u toho, po jehož pravici sedíš, tebe pokorně prosíme, vyslyš nás.

Prosíme tě dej, ať vidíme tvé světlo, ať se dovedeme radovat i tam a tehdy, když lidský rozum a smysly žádné světlo nevidí.

Prosíme zvlášť za ty, kdo trpí a mají

strach, za ty, kdo trpí bolestí a nemocí, kterým stárí a bezmoc bere naději. Dej, ať s nimi jsme, jako ty jsi byl a jako ty jsi s námi.

Prosíme tě za tvou církev, která je jedna, kterou tvoříš svou přítomnou láskou a obětí.

Prosíme, abychom to, co nám svěruješ a ukládáš, konali a nesli laskavě, z tvé lásky, radostně k tvé radosti, která smí